

BURRUS, amb el sufix -ACEUS, com s'ha exposat ja en l'art. *Borràs*. El mot *burraeceus que en el DCEC s'ha via suposat com a ètimon de *borratxo* 'embriac', segons fonts tardaníssimes i etimològitzants, era mancat de fonament, com s'ha demostrat bé en l'article *borratxa*, del *DECat*, n. 12. És d'aquest adj. *borratxo*, -xa, que deu venir el nom de la *Torra Borratxa* te. Estartit (xlv, 68), probablement en el sentit figurat de 'xopa, amarada'.

Borrassers, Borrasset, Borrassins, -assos, V. Borràs

BORRAT, amb BORRA i derivats

Nom de persona, propi sobretot del NE., que trobo en diversos pobles del B. Emp., i el Ross., format amb el sufix diminutiu -at, propi especialment del ross., amb el paper peculiar d'hipocorístic de NPP (com *Valentinat, Jaumat* etc.): derivat del NP (alias) *En Borra*, que comença per sobrenom de persona (recordem el joglar cèlebre *Mossèn Borra*, del S. xv).

A aquesta família lèxica que s'ha estudiat en l'art. *borra* del *DECat*, es lliguen, en formes varies, i amb contribució d'algunes altres filiacions, els derivats següents. La *Borrera* en alguns punts valencians designa una fàbrica o manufactura local de teixits de borra animal o vegetal (*DECat*, 122a53): *La Borrera de Paco* Espí te. Alcosser de Planes (xxxiii, 150.2). *Lo Borreral* te. Coves de Vinr. (xxviii, 145.20 vora el lloc on s'50 en ICC '49 × '14 es llegeix *Burrera*).

El Borrissol mas prop de Marcús i Odèn (1932). *Borrissola* veïnat te. Masies de Voltregà, 62 hab. (també Reig Vdll., *Monogr.*), a 2 k. de la Gleva i també dit *Els Rampins*.

En els següents hi ha combinació amb el grup estudiat en el *DECat*, s. v. *borrombori* (*rebombori*) i art. *borromba* 'esquella grossa' (II, 140 ss.) que també té variant *borrumba* (140a36), i en bearnès i basc *borruma*. *Torreta de Borrum* te. Morella (La Roca) (xxvii, 40 170.1); *El Borrumbot* te. Calp (xxxv, 131.24); *Les Borrombaines*, timbes te. Vidrà (xiii, apè. 1953, 20).

En el subgrup següent, donada la situació dels paratges i la regió a què pertanyen, ha d'haver-hi encreuament amb BORÉAS (i els seus descendents *borrasca, borrufa, borrina*, estudiats en el *DECat* II, 130a 31 ss., i s. v. *boira*). De *borrina* 'plugim, ximecs', a les Illes: *Es Borri*, a l'illa de Cabrera (LI), Cala i Codojar des *buñi* (LI, 92.35, 95.1), *punta des Burri* (Masc. 46B8) i un poc més al N., *Coll des Burri*, istme que 50 uneix a la resta de l'illa la península del NE.: ja *Cala y Cabo Borri* m. Despuig (1780); *Cala de Borri*: buena para pescar (Tofiño, *Derrot.*, 1783). *Borrina*, Sénia de ~ te. Miramar (Gdia) (xxxiii, 8.14). *Cap Borritxó* te. Inca (xl, 48.7).

Serra del *Borrut*, entre el Puigmal i Toses: es desprèn al SE. del gran pic entre els vessants de Núria i la vall afl. dr. del Freser, que desaiuga al peu de Querallbs (CATorras, *Pir. Cat.* I, 12.26). El mas que avui diuen *La Barruda* te. Vilallonga, 1 k. E. del po- 60

ble, un poc muntanya amunt. Mn. Julià Pascual m'informa que en papers vells es troba anomenat *Borrut*, si bé encara és més antic (en docs. ja a 1370): *Mas Rabosa. Roca de Barrut* cap a Super-Bolquera; i, dins el poble de Bolquera: *Cal Barrut* (xxiii, 110.18, 119.22). *Camp de Barrut* te. Odelló, cap a Ricau (xxiii, 113. 23). L'Era del *Barrut* te. Mosset (xxv, 198.19). *Borrut* malnom d'un A. Folqué, pall. (a Estafs, a. 1802).

Borrec: se'n tracta especialment en l'article del 10 *DECat* II, 138. La forma *buñék* és sobretot dels Pirineus. Jaça del *Borrec* te. Vallcebollera, cap a Les Coronas (xxiii, 52.119). *Cal Borrec* te. Coma-Pedra (xxxviii, 51.9). Una variant local *borret*, de Provença i Champagne (*DECat* 138a31), apareix també al te. 15 *Cameles* (xxvii, 52.17); *el de Borret* pda. te. Alfàs (xxxv, 5.11, 5.24, 9.10). La variant, potser moss. *Borrego*, s'usa des dels Ports de Tort. cap al S. (139a 1 ss.): venta *l'bořégo* te. Banyeres de Mariola (xxxvi, 20.8); *Mas Borrego* te. Vall d'Alba (xxviii, 167.16); *la Fila del Borrego*, afl. esq. de la séquia de Rovella a la carretera d'En Corts te. València (J. G. M.).

DERIV. (*DECat* II, 138.9). *Tros del Borrega* te. Castellàs (xxxviii, 15.8). *Borreguero*: Tossal del ~ te. Quatretondeta; Font del ~ te. Torre Maçanes; Barranc B. te. Monòver (xxxv, 59.8, 77.14; xxxvi, 87.2). *Mas del Borreguet* te. Cabanes de l'Arc (xxix, 125.22). *Els Borreguillos* te. Casinos (xxx, 92.5).

Els Borrans i Borromà a la costa N. de l'Empordà. *Borrans* designa allí les lletilles d'aigua (oit a Cadaqués 1964, xlv, 115 ss.); d'on *Els Borrans*, dos illots (B. de Fora i B. de Terra entre Llançà i Garvet, platja de Colera, Josep Pla, *Guia C. Brava*, 482); d'ací el col·lectiu (en -ARE) *Es Barrumà*, trosset de costa immediata S. de Cadaqués, abans de *S'Arenella* (J. Pla, p. 405) 35 oit Punta *buñumá* o *des B.* (xlv, nomencl. mar. II i I, 115); com que també vaig oir-hi usada una variant nasalitzada *morrons*, la *m* del col·lectiu en -*má* podria resultar d'encreuament entre *borronar i *morronar (metàtesi *norromar. Cf. s. v. *Borroig/Borromà*).

BORREDÀ

Poble antic i important, en el costat E. de l'alt Berguedà, ja prop del límit amb el Lluçanès.

PRON. MOD.: *buñadà* 1920 (a Ripoll i a Borredà mateix); id., 1926 (al poble mateix), id. 1964 (a Palmerola) (xxxviii, 130.12, 13.15); gentilici: *borredanesos*.

DOC. ANT. 878, precepte del rei Lluís: «locum de Pino; --- in pago *Berchitano*, in loco *Brositano* alodem --- et par. Ste. Marie cum eccl. --- id est in Palatio *Rudgario*, ipsa Pera ---» (Abadal, *Cat. Car.* II, 164.8, amb igual forma en els «*Gesta*», 162.10); 900: «in territorio Bergitanensi, in locum q. nuncupant *la Corte* --- alodium q. est in *ipsa Spugna* [cf. *Espunyola*] --- usque in collo de *Juwell* [pot ser el coll gran de Comià, o bé el d'Albars] --- ipsa *Spuga* [leg. -gna] --- in collo de *Juwell* --- usque in rivo de *Boradano* [l'important riu Merdançó o de Borredà, afl. esq. del